**Per e-mail en per aangetekende post**
Aan de edelachtbare vrouwe
T. Meliani
Postbus 202
1000 AE Amsterdam

Plaats, datum : Amsterdam, 2 oktober 2020
Onderwerp : Plan Van Gool
Uw Kenmerk :

[ NAW-gegevens aanvrager verwijderd ]

Edelachtbare mevrouw Meliani,

'Het Breed is zonder meer een hoogtepunt in de geschiedenis van de Nederlandse volkswoningbouw. […] Het bureau Oyevaar, Stolle, Van Gool heeft met Het Breed een perfect evenwicht weten te vinden tussen de oude tuindorpen van de Woningdienst en […] 'een meer stedelijk karakter' […]. De ruime opzet en het overvloedige groen passen goed bij het 'eigen karakter' van Noord, terwijl de vijf bouwlagen en de expressie van de gevels toch niets gemeen hebben met de kleinschalige knusheid van een tuindorp.

Dit leidt tot de conclusie dat Het Breed zonder enige twijfel monumentwaardig is.'

Zo schrijft het Bureau Monumenten & Archeologie ('**BMA**') van de gemeente Amsterdam in zijn advies over Het Breed, beter bekend als het Plan Van Gool, aan Stadsdeel Amsterdam Noord op 15 september 2008 (**bijlage 1**). Het BMA adviseerde het Plan Van Gool aan te wijzen als beschermd stadsgezicht én als gemeentelijk monument. In zijn brief aan Stadsdeel Noord van 26 september 2016 herhaalt het BMA zijn advies (**bijlage 2**).

Nu, twaalf jaar verder, is nog niets met de adviezen van BMA gedaan. Terwijl, het Plan Van Gool is architectonisch en stedenbouwkundig heel bijzonder, daar zijn (hoog)geleerde architecten, stedenbouwkundigen en architectuurhistorici het over eens. Ik noem Pi de Bruijn, voormalig hoogleraar architectuur, architect van de nieuwbouw van de Tweede Kamer en van een deel van het Rijksdaggebouw in Duitsland en als stadsontwerper betrokken bij de ontwikkeling van de Zuidas, en Gerrit Vermeer, docent kunstgeschiedenis en redacteur bij het Cuypersgenootschap, maar de lijst is veel langer. Er verscheen een documentaire over het Plan Van Gool, 'Heerlijk anoniem', journalist Jeroen Kleijne wijdde een boekje aan de wijk: 'De bomen op Het Breed'. Bernard Colenbrander schreef een monografie over de architect, Frans van Gool. Colenbrander

noemde het Plan Van Gool een ‘onbetwiste parel’, die tot op de dag van vandaag geliefd is bij de bewoners.

Nu, twaalf jaar verder, heeft een veertiental bewoners van het Plan Van Gool, onder wie enkele architecten, besloten zich te roeren in het dossier Plan Van Gool. Want wij, bewoners, prijzen ons heel gelukkig met ons Plan Van Gool. De hardheid van de betonnen en glazen buitenzijde van de gebouwen wekt in het begin misschien een gevoel van weerstand en afstand op, maar in contrast met het omringende groen wordt het beton en glas rustig, solide en veilig, als een strenge maar rechtvaardige ouder. De ranke betonnen zuiltjes maken de buitenzijde bij nader inzien juist speels. Eenmaal binnen word je getroffen door de ruimte en het licht, die je verbinden met de ruimte en het groen buiten. Op een mooie lenteochtend staan we op onze balkons om ons te vergapen aan de aanwas van bladeren en bloemen, om te turen naar laag over het water schietende ijsvogels. Voordat we weer naar binnen gaan kijken we kort om ons heen en zien we dat we niet de enigen zijn. En dan zwaaien we kort naar onze buren.

Dat maakt het Plan Van Gool ook voor ons, bewoners, zo bijzonder: de architectuur, de ruimte, het groen. En die eenheid van architectuur, ruimte en groen heeft op haar beurt een bijzonder neveneffect: ze zorgt voor een zekere rust en binding tussen de verschillende bewoners, tussen de verschillende bevolkingsgroepen. Het Plan Van Gool is een van de weinige buurten in Amsterdam waar bevolkingsgroepen zonder veel problemen gemengd leven en wonen. Een van zijn bewoners is de half-Marokkaanse schrijver Rashid Novaire, in het verleden genomineerd voor de Libris Literatuur Prijs. Hij schreef het ontroerende korte verhaal ‘Zweven in het Plan Van Gool’, waarin alle elementen samenvallen: de architectuur, de natuur én de mensen.

Wij willen u daarom verzoeken om – eindelijk – werk te maken van de monumentale waarde van het Plan Van Gool door het, in samenwerking met Stadsdeel Noord, aan te wijzen als beschermd stadsgezicht en als gemeentelijk monument. Uiteraard moeten die aanwijzingen niet leiden tot een statisch geheel; in het Plan Van Gool wordt gewoond, geleefd en gewerkt (er zijn maar liefst 24 ateliers), en dat moet vooral zo blijven! Maar we willen ook onze oase van rust en groen behouden en in de toekomst beschermen. De bewoners van de wijk steunen de aanwijzingen dan ook van harte; uit een rondgang in blok A bleken nagenoeg alle bewoners voorstander te zijn van de aanwijzingen. Een handtekeningenlijst zend ik u bijgaand (**bijlage 3**).

En architect en rijksbouwmeester Frans van Gool zelf, wat zou hij gevonden hebben? Van Gool was bescheiden, maar het Plan was zijn troetelkindje. Tot zijn dood in 2015 bleef hij er trots op dat de gemeente Amsterdam destijds zijn geesteskind tot leven wilde wekken. ‘Ik heb hier iets

gemaakt, waar ik best mijn oude dag had willen slijten,' zo tekent journalist Jeroen Kleijne op uit zijn mond – maar uiteindelijk wilde zijn vrouw niet naar Noord.

Een brief met gelijke inhoud zend ik aan mevrouw E. Berends, voorzitter dagelijks bestuur Noord. Een afschrift van deze brief zend ik aan de behandeld ambtenaar, de heer G. Croes.

Wij vernemen graag van u.

Met vriendelijke groet,
mede namens:

- **xxxx,** architect
- **xxxx**
- **xxxx,** voorzitter VvE Blok A
- **xxxx**
- **xxxx**
- **xxxx**
- **xxxx**
- **xxxx,** architect en voorzitter VvE Blok M
- **xxxx**
- **xxxx,** architect en bestuurslid bewonersvereniging Het Breed
- **xxxx,** beeldend kunstenaar en bestuurslid VvE Blok A
- **xxxx,** voormalig voorzitter VvE Blok A
- **xxxx,** voorzitter bewonersvereniging Het Breed **[namen verwijderd]**

**[ handtekening en**
**NAW-gegevens**
**aanvrager verwijderd ]**